

силы и въ 923 годинѣ прѣзъ Септемврїа нападнѣ на Цариградъ по сухо. А Императоръ-тъ, като ся не-наемаше да излѣзе на срѣщѣ Българско-то орѣжіе, проводи Патріарха Николая съ Михаила Стипіона и Жоанна Мистика за да молятъ Симеона да склони за миръ, нъ той гы върна назадъ и каза, че иска да ся види лично съ Императора.

Между това войскы-ты му опустошявахъ Цариградскы-ты околности, а градъ-тъ отъ часъ на часъ въ по-голѣмъ страхъ ся нахождаше: вси чкы мѣжю, въоружени тичяхъ и денѣ и ноцѣ да вардятъ по стѣны-ты, а жены-ты съ дѣца-та имъ ся готвяхъ да минувать на Азіатекъ-тъ странѣ; нъ отъ вси чкы най-много Императоръ-тъ бѣше ся уплашилъ и смутилъ, та кога ся извѣсти, че Симеонъ иска да ся видятъ, подойде му сърдце на мѣсто и заповѣда да приготвятъ надъ море-то единъ палатецъ за вижданіе на двама-та владѣтели. Въ това врѣмя почти по вси чкы Цариградскы чърквы ежедневно ся въздавахъ молитвы Богу за спасителенъ миръ; и самый Императоръ заедно съ Патріарха припадахъ въ Влахернскыя храмъ да ся молятъ съ сълзы за небеснѣ помощъ. Най-сѣтнѣ въ деня, въ който прѣбваше да трѣгне за виждане съ Симеона, облѣче си отдолу ризѣ-тъ на св. Богородицѣ и отплува съ по-много-то си корабы, пълны съ въоружены войны за да го вардятъ и като стигна на опрѣдѣлено-то мѣсто, чякаше съ не-търпѣніе и растрѣперано сърдце пристигваніе-то на Българскыя царъ. Кога быде слѣдъ пладнено врѣмя, Гърци-ти съзрѣхъ отъ корабы-ты си, че брѣгъ-тъ от-